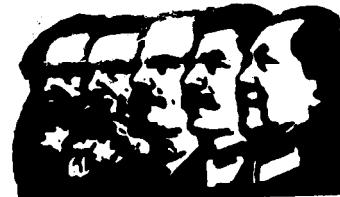

"Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδνη και λαοί ενωδείτε!

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΓΕΝΑΡΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 320 ΔΡΧ. 200

"Κίνημα" παιδείας

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ Ο λαός απεχθάνεται τους πραξικοπηματίες

Την ώρα που γράφεται αυτό το σημείωμα (από γευμα Παρασκευής 8-1-99) η εικόνα των καταπιεζόμενων είναι συντριπτική σε βάρος του σοσιαλφασισμού. Στην επαρχία οι καταπίψεις πρακτικά έχουν τελειώσει, τις πιο πολλές φορές μάλιστα δίχως καν να επιχειρήσουν οι κνίτες να πραγματοποιήσουν γενικές συνεπεύσεις. Στην Αθήνα γίνονται κάποιες καταπίψεις σε δήμους ή σε σχολεία όταν είναι ισχυρό το ψευτοΚΚΕ. Χαρακτηριστική η παρουσία του ίδιου του δήμαρχου Ρογκάκου σε σχολεία του Βύρωνα. Όμως και εδώ στην πλειοψηφία των σχολείων ο σοσιαλφασισμός ξάνει τη μάχη. Αυτή η Παρασκευή είναι η αρχή του τέλους αυτής της πιο επικίνδυνης και πιο μαζικής επίθεσης του σοσιαλφασισμού τα τελευταία χρόνια.

Φαίνεται ότι σε ένα μεγάλο βαθμό έγινε εκείνο που φοβάται πιο πολύ αυτός ο νέος Μεσαίωνας: Βγήκε λαϊκό ρεύμα ενάντιά του.

Στο επίπεδο της συμπάθειας οι κνίτες μαθητές είχαν χάσει τη μάχη κιόλας από τα μέσα του Δεκεμβρη, εξ αιτίας των λοιμών συνθημάτων τους, εξ αιτίας του θράσους τους μπροστά στις κάμερες, εξ αιτίας του πραξικοπηματικού τρόπου με τον οποίο έκαναν και συντηρούσαν τις καταλήψεις και, κυρίως, εξ αιτίας του κλεισμάτων των δρόμων. Όμως και μετά από αυτή τη στιγμή η μά-

ζα του λαού, είτε γονείς, είτε μαθητές, είτε προοδευτικοί καθηγητές καθόταν έξα από τη σύγκρουση και περίμενε την έκβασή της.

Η αλλαγή στους πρακτικούς συσχετισμούς δύναμης άρχισε από την ώρα που η κυβέρνηση άρχισε να καλύπτει τον Αρσένη. Αυτό έγινε μετά τον τακτικό ελιγμό του τελευταίου να υποχωρήσει για φέτος στο ζήτημα της συμμετοχής της Β' Λυκείου στον τελικό βαθμό του απολυτηρίου και στο τριτεύον ζήτημα των μετεξεταστών. Αυτή αποδείχτηκε ότι ήταν στάθμος μια υποχώρηση των σημα-

τικών στο Λαλιώτη, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ανοχή του για μια πιο σκληρή στάση απέναντι στους κνίτες. Φαίνεται δηλαδή ότι η μάχη μέσα στο ΠΑΣΟΚ αλλά και μέσα στην κοινωνία είχε αρχίσει να γέρνει υπέρ του Αρσένη και ο Λαλιώτης, που είχε εκτεθεί ξιφουλκώντας εναντίον του, έψαχνε να βρει έναν τρόπο αναδίπλωσης. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που αμέσως μετά την υποχώρηση Αρσένη, ο Τσούλιας (δηλαδή το τσιράκι του Λαλιώτη) και όλη η φράξια της ΠΑΣΚΕ μέσα στην ΟΛΜΕ πέρασαν με την κυβέρνηση και ήρθαν σε σύγκρουση - όχι βέβαια μαχητική - με την υπόλοιπη ΟΛΜΕ του μαύρου μετώπου (ΝΔ, ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ, ΝΑΡ, Διαρρήχτες).

Αμέσως μετά από αυτή την καμπή η κυβέρνηση και ο πασοκικός μηχανισμός κινητοποιούνται. Αυτό το διαπιστώνει κανείς από

την ώρα που ενεργοποιείται αυτός ο γνωστός κυβερνητικός και κομματικός μηχανισμός για "καταστάσεις κρίσεων" ο οποίος έχει επικεφαλής του τον Παπαδόπουλο (αποτελείται από τον Υπ. Εσωτερικών, τον Υπ. Δημ. Τάξης, τον Υπ. Δικαιοσύνης και τους ειδικά αρμόδιους υπουργούς σε κάθε κρίση, εδώ τον Υπ. Παιδείας).

Στα μέτρα αυτού του μηχανισμού ανακοινώνονται την Πέμπτη το βράδυ πριν την Παρασκευή 8 του Γενάρη που ανοίγουν τα σχολεία, το ψευτοΚΚΕ ίσα που απαντάει με δύο λόγια καταγγέλοντας την "τρομοκρατία". Ο ΣΥΝ δεν μιλάει, ούτε η ΝΔ. Δεν υπάρχουν μαθητικά συντονιστικά, δεν υπάρχουν φωνές, συσκέψεις "επαναστατικά σύνοδος στο Σκάι, μικροδιαδηλώσεις, τίποτα. Θα πρέπει οι σοσιαλφασίστες να έχουν αποδεχτεί την ήττα τους, ήδη από τη στιγμή που αναδιπλώθηκε ο Λαλιώτης.

Όταν αναδιπλώνεται ο Λαλιώτης αναδιπλώνεται όλο το μπλοκ. Και αντίστροφα. Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι Λαλιώτης, κνίτες, Καραμανλής, Κωνσταντόπουλος κινούνται πάντα σαν ένας άνθρωπος και στην επίθεση και στην υποχώρηση.

Αυτό γίνεται φανερό και από το γεγονός ότι οι κνίτες σπάσανε τις καταλήψεις πριν τις γιορτές. Όταν σπάει κανείς τις καταλήψεις δεν τις ξαναπαίρνει εύκολα στα χέρια του. Αν το μαύρο μέτωπο συνέχιζε να δίνει την μάχη του θα λύσσαγε να τις κρατήσει και μέσα στις γιορτές.

Έτσι την Παρασκευή που άνοιξαν τα σχολεία ο σοσιαλφασισμός μπήκε "στον αγώνα" με μισή καρδιά και έπαιξε μόνο για μια σπάνια "καλή ζωή". Κατέλαβε δηλαδή όσα σχολεία μπορούσε, αλλά

συνέχεια στη σελ. 5

ΕΥΡΩ

Βήμα προόδου
σε τεντωμένο σχοινί

Η εισαγωγή του εύρο είναι ένα μεγάλο βήμα προόδου στο σύγχρονο κόσμο. Το γεγονός ότι ισχυρά καπιταλιστικά κράτη, που δεν τα δένει καμία εθνική συγγένεια, αλλά αντίθετα τα χαρακτηρίζει μια μακριά ιστορία αλληλοσπαραγμών, υιοθετούν κοινό νόμισμα είναι από μόνο του συγκλονιστικό. Στο ζήτημα αυτό εκδηλώνεται με έναν πολύ πρωτότυπο μια αναγκαία ιστορική τάση. Η τάση της ενοποίησης των κρατών και των εθνών.

Αυτή είναι μια τάση του κεφαλαίου και βαθύτερα των παραγω-

γικών δυνάμεων που αυτό εκπροσωπεί. Όμως το κεφάλαιο που ανοίγει με ορμή τους δρόμους της παγκόσμιας επικοινωνίας για να μεταφέρει τον εαυτό του, τα εμπορεύματα και τα πρόσωπα, το ίδιο αυτό περιορίζει αυτή την επικοινωνία εξ αιτίας των δικών του ιστορικών περιορισμών. Το κεφάλαιο, ιδιαίτερα το ιμπεριαλιστικό μονοπάλιο, είναι υποχρεωμένο, στο κυνήγι του για μεγιστοποίηση του κέρδους του, να χρησιμοποιεί με λύσσα την πολιτική εξουσία που διαθέτει σε κάθε χώρα ώστε να δυναμώσει την οικονομική βάση του πολέμου που διεξάγει ενάντια στους ανταγωνιστές του.

Οστόσο η παραπάνω αντίφαση μπορεί να ξεπερνείται και μέσα στον καπιταλισμό, δηλαδή και από τις αστικές τάξεις αν και υποχρεωτικά μπορεί να ξεπερνείται μόνο μ' έναν πιο σχετικό, πιο α-

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αγαπητοί αναγνώστες,

Η συντακτική επιτροπή σας εύχεται ολόψυχα Καλή Χρονιά και Χρόνια Πολλά.

Επίσης, σας ανακοινώνουμε ότι την Παρασκευή 29 Γενάρη θα γίνει το καθιερωμένο χρονιάτικο γλέντι της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ στην ταβέρνα "ΑΠΟΛΑΥΣΗ" στον Ταύρο.

Μέσα από την πείρα των δύο προτγούμενων χρόνων είμαστε σε θέση να υποσχεθούμε στους φίλους που θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους ένα όμορφο λαϊκό γλέντι.

Εγγύηση γι' αυτή την υπόσχεσή μας είναι η υπέροχη ορχήστρα της ταβέρνας και το καλό φαγητό.

Καλούμε όλους τους φίλους μας και τους αναγνώστες της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ να διασκεδάσουν μαζί μας τη μέρα αυτή.

Η τιμή της κάθε πρόσκλησης είναι 5000 δρ., όπως και πέρσι, και διατίθεται από τα γραφεία μας. Ειδική τιμή για τα παιδιά 3000, καθώς και ειδική προσφορά για το κρασί.

ΕΥΡΩ

συνέχεια από τη σελ. 1

σταθή και πιο προσωρινό τρόπο.

Τέτοια είναι η περίπτωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αποτελεί την πιο πρωθυμένη μορφή στην οποία έχει φτάσει ως τα σήμερα εθελοντική ενοποίηση ανεπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών.

Αυτή η μορφή είναι αφάνταστα πιο πρωθυμένη από εκείνη στην οποία έχουν φτάσει διακρατικές οικονομικές συνεργασίες σε άλλες μεριές του πλανήτη, όπως εκείνη που δένει την βόρεια Αμερική (ΗΠΑ, Καναδάς, Μεξικό) ή τη νότια Αμερική (Βραζιλία, Χιλή, Αργεντινή) ή τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας και του Ειρηνικού. Εκεί πρόκειται ουσιαστικά για χώρους ελεύθερης οικονομικής επικοινωνίας, δηλαδή τελωνειακής ένωσης, ενώ στην περίπτωση της Ε. Ένωσης έχουμε να κάνουμε και με μια ενότητα οικονομικών πολιτικών που σηματοδοτούνται από την εισαγωγή του κοινού νομίσματος.

Αυτή η πρωθυμένη μορφή της ενοποίησης δεν κάνει ωστόσο την ευρωπαϊκή ενοποίηση πιο σταθερή. Ισα - ίσα την κάνει πιο ασταθή. **Το εύρο πρόκειται να οξύ-**

ΘΥΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΠΑΣΚΙΝ ΦΙΝΟ;

Θυμόσαστε, καλοί μας αναγνώστες, έναν κοντόχοντρο μπουλούκο που έπαιξε το ρόλο του αλβανού πρωθυπουργού στο μεσοδιάστημα από την πτώση του Μπερίσα ως την άνοδο στην πρωθυπουργία του Νάνο;

Το όνομα αυτού Μπασκίν Φίνο. Είναι εκείνος που τα εγχώρια χαζοκούτια με καταιγιστικά ρεπορτάζ πλάσαραν για καιρό ως τον απομηχανής σωτήρα της Αλβανίας.

Δείτε λοιπόν το ποιόν αυτού του καλού ανθρώπου μέσα από ένα άρθρο του "Βήματος" (3 Γενάρη) που πραγματεύεται τη διαφθορά των ελλήνων προξενικών υπαλλήλων στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης: «Η διαφθορά που έχει αναπτυχθεί γύρω από την έκδοση παράνομων ταξιδιωτικών εγγράφων προσλαμβάνει μια ιδιαίτερη σημασία, καθώς έχει διαπιστωθεί ότι η μαφία των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης διατηρεί ισχυρές διασυνδέσεις με τον κρατικό μηχανισμό. Είναι χαρακτηριστικό, π.χ., ότι στο Αργυρόκαστρο τοπικός αρχηγός της μαφίας που μετείχε στις παράνομες θεωρήσεις ήταν ο Μπασκίν Φίνο, ο οποίος διετέλεσε για ένα διάστημα πρωθυπουργός της Αλβανίας».

Με τέτοιους ανθρώπους να πλαισίωνουν το Νάνο και το σοσιαλφασιστικό του κόμμα, πώς να μην πάει μπροστά η Αλβανία;

Βήμα πρόδου σε τεντωμένο σχοινί

νει στο έπακρο τη "γεννετική" αντίφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή εκείνη η οποία αντιπαραθέτει τον πολύ ψηλό βαθμό οικονομικής στον πολύ χαμηλό βαθμό της πολιτικής ενοποίησης που έχει επιτευχθεί στο εσωτερικό της. Στο σημείο αυτό εκδηλώνονται τα όρια μιας διακρατικής ενοποίησης κάτω από την αστική κυριαρχία.

Οι αστοί ευρωπαϊστές οικονομολόγοι και πολιτικοί ξέρουν καλά αυτή την αντίφαση και πάντα την φοβούνται. Όμως έχουν αυταπάτες ότι θα μπορεί διαρκώς να ξεπερνιέται, όπως ξεπερνιόταν ως τα σήμερα. Στην ιστορία της ευρωπαϊκής ενοποίησης κάθε περίοδος και κάθε στιγμή πολιτικής κρίσης ξεπερνιόταν πάντα με ένα βήμα προς τα μπρος της οικονομικής ενότητας. Έτσι όμως το πρόβλημα συγκαλύπτονταν για να αντιμετωπισθεί αργότερα με μεγαλύτερη ένταση.

Φτάσαμε έτσι στο κοινό νόμισμα, δίχως να υπάρχει καμία πρόοδος στην πολιτική ενοποίησης της Ευρώπης. Το ίδιο το Μάαστριχτ που προδιέγραψε την πορεία καθώς και τους οικονομικούς όρους της πορείας προς το εύρο απέτυχε στους δύο βασικούς στόχους που περιέβαλαν πολιτικά αυτή την πορεία, δηλαδή την καθέρωση μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας και το βάθεμα των πολιτικών θεσμών της Ένωσης.

Αλλά και η ίδια η πρόοδος στην οικονομική ενοποίηση είναι μονομερής, είναι ενοποίηση στο νομισματικό μέρος δηλαδή αφορά περισσότερο τη φόρμα της οικονομίας και λιγότερο την ουσία της, η οποία σχετίζεται περισσότερο με τη δημοσιονομική πολιτική, δηλαδή την κατανομή των οικονομικών πόρων μέσα στο κάθε κράτος της Ένωσης και στο σύνολο της Ένωσης.

Αν στο διάστημα που έρχεται δεν γίνει μια βαθιά αλλαγή στο κοινό ευρωπαϊκό πολιτικό εποικοδόμημα, η εισαγωγή του εύρου θα μετατραπεί από στοιχείο ενότητας σε στοιχείο αποδιάρθρωσης της Ένωσης. Μπορεί κανείς να καταλάβει το γιατί με ένα απλό υποθετικό παράδειγμα.

Μέχρι τώρα μια χώρα για να αυξήσει την ανταγωνιστικότητά της στην παγκόσμια αγορά έχει σαν ένα από τα βασικά εργαλεία της την υποτίμηση του νομίσματός της. Το κοινό νόμισμα, οπότε και η υποχρεωτικά κοινή νομισματική πολιτική, εμποδίζει μια μεμονωμένη χώρα να προχωρήσει σε αυτή την υποτίμηση, δηλαδή να χρησιμοποιήσει αυτό το όπλο όταν βρεθεί σε κατάσταση σχετικά χαμηλότερης ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τις άλλες χώρες του ίδιου νομισματικού χώρου. Σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν αυτονότο ότι οι υπόλοιπες χώρες, που θα βρίσκονται σε σχετικά πιο καλή οικονομική κατάσταση θα βοηθούσαν τη χώρα που δοκιμάζει προβλήματα με τη μεταφορά κοινών πόρων προς αυτήν.

Σήμερα μηχανισμοί μεταφοράς πόρων υπάρχουν στην Ένωση αλλά είναι άκαμπτοι και προϋπόρχουν του κοινού νομίσματος. Χοντρικά ο βιομηχανικός βορράς δίνει ορισμένα σταθερά προσδιορισμένα κεφάλαια στον πιο καθυστερημένο νότο από το κοινοτικό ταμείο. (Ταμείο συνοχής, διαρθρω-

τισμένης γερμανικής χριστιανοδημοκρατίας, με επικεφαλής τον Κολ, προς τον γαλλικό σοβινισμό που η παραδοσιακή πλατειά κοινωνική του βάση ήταν η αγροτική. Η Κοινή Αγροτική Πολιτική ήταν γενικότερα ο λογαριασμός που πλήρωνε την βιομηχανική γερμανική αστική τάξη σε όλη την ευρω-

μανικού έθνους απέναντι στους μετανάστες.

Μαζί βέβαια με την Γερμανία, αρνείται να πληρώσει τώρα και η φιλελεύθερη Ολλανδία και η πάντα διφορούμενη Αυστρία. Το δηλητήριο άρχισε να κυλάει στις ευρωπαϊκές φλέβες. Το σίγουρο είναι ότι η οικονομική κρίση δεν προσφέρει καθόλου την ιδανική εποχή για να δείχνουν οι αστικές τάξεις τη γενναιοδωρία τους.

Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς πως, από όως και μπροστά, η σιδερόφρακτη νομισματική πολιτική θα κρύβει από κάτω της ένα ολοένα και πιο ζεστό καζάνι εθνικών αντιθέσεων που θα το θερμαίνουν οι σοσιαλφασίστες και οι εθνικιστές σε κάθε γωνιά της Ευρώπης. Αυτή η κατάσταση θα οδηγήσει σε νέες ενδοκοινοτικές εντάσεις, όπως και να εξελιχθεί η υπόθεση των νέων γερμανικών απαιτήσεων. Το μεγάλο ερώτημα που μπαίνει είναι: οι νέες εντάσεις θα έχουν σαν αποτέλεσμα να ενισχυθούν περισσότερο οι παράγοντες της ενοποίησης σε όλα τα επίπεδα (εξωτερική πολιτική, οικονομική πολιτική, πολιτική άμυνας) ή οι παράγοντες της αποσάθρωσης;

Την απάντηση σε αυτό το ερώτημα θα μας την δώσει πρώτα από όλα η πολιτική που θα ακολουθήσει η Ε. Ένωση απέναντι στον κύριο εσωτερικό διασπαστικό της παράγοντα που είναι η ελληνική διπλωματία. Η περίπτωση της Ελλάδας, που σπρώχνει την Ένωση σε σύγκρουση με την Τουρκία δηλαδή σε αυτοκτονία αφού την αποκόβει από τον δρόμο των πετρελαίων, δείχνει γλαφυρά το πως ένας άνευρος οικονομικός γίγας σαν την Ευρώπη μπορεί στην εξωτερική πολιτική να ακολουθεί, φτύνοντας και βρίζοντας, έναν υστερικό ποντικό σαν την Ελλάδα. Αυτή την αδυναμία την έχει δείξει η Ευρώπη και απέναντι στην τραμπούκικη Σερβία, και απέναντι στη Ρωσία στο ζήτημα της Τσετσενίας, και στην Κίνα και στο Ιράν στο ζήτημα του απύθμενου εσωτερικού φασισμού τους.

Παντού το κριτήριο της τυφλής Ευρώπης είναι το ίδιο: η πολιτική πρέπει να υποτάσσεται στην οικονομία ή μάλλον η μακροπρόθεσμη οικονομία στην κοντοπρόθεσμη. Η ίδια η ιδιότητα που αποσυνθέτει την Ε. Ένωση εσωτερικά, είναι εκείνη που την καταστρέφει και στη διεθνή της πολιτική.

NEA ΑΝΑΤΟΛΗ
15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

...και το ελληνικό ευρώ

Για την είσοδο της Ελλάδας στο ευρό χρειάζεται να πούμε λίγα μόνο λόγια.

Ο πραγματικός εξευρωπαϊσμός της ελληνικής οικονομίας δεν είναι βασικά η μείωση των ελλειμμάτων και του πληθωρισμού, αλλά το σταμάτημα του βιομηχανικού σαμποτάζ, το σταμάτημα των υπέρογκων εξοπλισμών και το τσάκισμα των συντεχνιών του δημόσιου. Προϋπόθεση πολιτική των παραπάνω είναι η απελευθέρωση της χώρας από το Ρουκίνη με την Ευρώπη.

</

ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΝΙΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Είχαμε γράμει σε προηγούμενα φύλλα της Νέας Ανατολής ότι ο Χριστόδουλος είναι ο αρχιεπίσκοπος του σοσιαλφασισμού. Φαίνεται όμως όλο και πιο καθαρά ότι ο σοσιαλφασισμός του είναι κύρια σοβινιστικού και όχι ρώσικου-κνίτικου τύπου. Αυτό δείχνει και η τελευταία του τοποθέτηση υπέρ του Αρσένη στο ζήτημα των καταλήγεων.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΡΩΣΟΔΟΥΛΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ο Χριστόδουλος έκανε τη δυναμική του εμφάνιση στο πολιτικό πεδίο, αμέσως μετά την υπερψήφισή του στη θέση του αρχιεπισκόπου, με κορώνες εναντίον της αλλοτρίωσης και υποδούλωσης του ορθόδοξου και ελληνόψυχου λαού μας από τη Δύση, “ενάντια στις ντιρεκτίβες των Βρυξελλών”. Η Παπαρήγα του έστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα, η Δαμανάκη ήταν παρούσα στην τελέτη της ενθρόνισής του και ο Ρουπακιώτης δήλωσε ότι οι απόψεις του μπορεί να μη γίνονται πάντα αποδεκτές αλλά είναι συζητήσιμες. Το σοσιαλφασιστικό μέτωπο τον υποδέχθηκε πολύ θετικά, ακριβώς λόγω του αντιδυτικισμού του, αλλά πάντα με επιφυλάξεις, επειδή δεν είχε φανερώσει τις προθέσεις του απέναντι του. Όταν φάνηκε πλέον ότι δεν ήταν τόσο διατεθειμένος να παίξει το ρώσικο χαρτί, άρχισαν οι πρώτες προειδοποιητικές επιθέσεις, οι οποίες κλιμακώθηκαν. Η τελευταία δήλωση της Παπαρήγα για τον Χριστόδουλο, ότι αυτός “είναι επικίνδυνος”, επειδή “επαναφέρει τη Μεγάλη Ιδέα”, δείχνει ότι αυτός ο τύπος άρχισε να γίνεται αρκετά ενοχλητικός.

Η βασική πολιτική διαφωνία του Χριστόδουλου με το ρωσόδουλο μέτωπο φαίνεται πως βρίσκεται στο ίδιο το ζήτημα της Ρωσίας. Ο Χριστόδουλος βρίσκεται στην αντισλάβικη κατεύθυνση της παλιάς αντικομμουνιστικής και σοβινιστικής δεξιάς, ο σοβινισμός του είναι ίδιος με αυτόν του Στόχου, που τον ονομάζει “αρχιεπίσκοπο – κεραυνό”. Σε άρθρο του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, (19/3/1995), ο Χριστόδουλος έγραψε: “Σήμερα ο ελληνισμός βρίσκεται στο στόχαστρο πολλών και ποικίλων εχθρών του. Δεν είναι μόνο οι ανατολικοί γείτονες που επιχειρούν να μας εμπλέξουν σε πολεμικές περιπέτειες, ούτε οι βόρειοι Σλάβοι που από συστάσεως των επιβουλεύονται τις θερμές μας θάλασσες... Και είναι ακόμη και οι από Δύσεως ομόθρησκοί μας πολιτισμένοι Ευρωπαίοι, που μας έχουν απομονώσει και θεαματικά μας εμπαίζουν”. Αυτός είναι ο πόλεμος του Χριστόδουλου. Εναντίον Τούρκων, Σλάβων και Δυτικών για τη Μεγάλη Ελλάδα.

Αυτή η τοποθέτηση του παπά τον οδηγεί στην υποστήριξη του

τελικού πολέμου με την Τουρκία ανεξάρτητα από τα παιχνίδια της Ρωσίας, στην απελευθέρωση των “δούλων πατριδών”, στην κυριαρχία του “Ελληνισμού” με το λάβαρο της ορθοδοξίας. Γι’ αυτό χτυπάει ενθουσιασμένος το ποτήρι του όταν οι ομοιδεάτες του παπάδες τραγουδάνε “Να πάρουμε την πόλη και την Αγιά Σοφιά”, και διατηρεί στενή επαφή με την ομάδα των σοβινιφασιστών του Στόχου.

Έτσι βρίσκει κοινά σημεία με τους τουρκοφάγους αλλά αντικύτες Αρσένη και Πάγκαλο. Με διοσλίδη δήλωσή του υποστηρίζει τον Αρσένη, τοποθετείται ενάντια στις καταλήψεις και αναφέρει ότι “τυχόν συμφέροντα των ελαχίστων που κρύβονται πίσω από τις κινητοποιήσεις των μαθητών, θα αποκαλυφθούν και θα απομονωθούν”. Άλλωστε ο Χριστόδουλος είναι ευχαριστημένος από την ενίσχυση των ελληνορθόδοξων ιδεωδών στην οποία οδηγούν οι ρυθμίσεις του νόμου Αρσένη. Ύστερα από συνάντησή του με τον Πάγκαλο, ο τελευταίος δήλωσε ότι: “Το υπουργείο Εξωτερικών θεωρεί ότι η Εκκλησία της Ελλάδος έχει μια μεγάλη αποστολή στον ορθόδοξο κόσμο και γενικότερα. Είναι δε από τη φύση του σημερινού κόσμου και τη ροή των πραγμάτων σε θέση να πάιξει το ρόλο αυτό δημιουργικά με τις επαφές και του Προκαθήμενου και των εκπροσώπων των άλλων βαθμίδων της Εκκλησιαστικής Ιεραρχίας, με χώρους που ενδιαφέρουν άμεσα την ελληνική εξωτερική πολιτική” (Ελεύθερος Τύπος, 24/5/98).

Στη συνέχεια, ακολούθησε συνάντηση με τον Σημίτη, κατά την οποία σύμφωνα με τον Τύπο, ξεκαλύπτηκαν οι σχέσεις κυβέρνησης-Χριστόδουλου, που είχαν οξυνθεί όταν ο τελευταίος παρουσίασε συμπτώματα αντιευρωπαϊκής υστερίας. Βέβαια δεν είναι καθόλου ελπιδοφόρο το γεγονός ότι η σοβινιστική μερίδα του ΠΑΣΟΚ βρήκε ένα λαοφιλή σύμμαχο, και ότι όλοι αυτοί τα βρήκαν μεταξύ τους στη βάση του αντιουρκισμού τους.

Είναι γεγονός ότι η σοβινιστική γραμμή Χριστόδουλου είναι λιγότερο επικίνδυνη από τη ρωσόδουλη γραμμή ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμα πολύτιμα κοινά σημεία ανάμεσά τους, και το βασικότερο από αυτά είναι ο αντιουρκισμός τους. Ο Χριστόδουλος τον φτάνει μέ-

χρι την κατάκτηση της Πόλης, οι ρωσόδουλοι τον φτάνουν μέχρι εκεί που θα αποφασίσει το Κρεμλίνο. Ο Χριστόδουλος, όμως, είναι ο καλύτερος αγωγός αυτού του αντιτορκισμού στο λαό και στη νεολαία, και ταυτόχρονα δημιουργεί ένα φασιστικό ιδεολογικό υπόστρωμα που είναι αναγκαίο στο σοσιαλφασισμό για να προωθήσει τις θέσεις του.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η περίπτωση Χριστόδουλου δείχνει πως η αιώνια αρρώστεια της ελληνικής αστικής τάξης, ο αθεράπευτος σοβινισμός της, σε συνδυασμό με το σχέδιο του ρωσόδουλου μετώπου για υποταγή στο Κρεμλίνο καλλιεργούν το υπόβαθρο ενός νέου φασισμού στη χώρα, ενισχύοντας αντιδραστικές ιδεολογίες και οπισθοδρομικές αντιλήψεις.

Ο Χριστόδουλος είναι ένας αντιδραστικός παπάς που δεν έχει καμία σχέση ούτε με πρόδοδο, ούτε με εκσυγχρονισμό. Κατά την περίοδο της δικτατορίας έγινε Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου. Μαζί με τον Καλλίνικο και τον Αμβρόσιο, αποτέλεσαν την ηγετική ομάδα της παραθρησκευτικής οργάνωσης “Χρυσοπηγή”. Άνοιξε τον δρόμο του μέσα στην ιεραρχία με συνωμοσίες και ίντριγκες. Ξεκίνησε ένα βρώμικο πόλεμο εναντίον του ισχυρού του αντιπάλου Ιερώνυμου για κατάχρηση των οικονομικών πόρων της Εκκλησίας, στήθηκαν επιτροπές από Εκκλησία και κράτος, έγιναν έρευνες που κράτησαν τόσο όσο χρειάστηκε στο Χριστόδουλο για να εκλεγεί και να ισχυροποιηθεί στην ηγεσία της Εκκλησίας, και όλος αυτός ο κύκλος των σκανδάλων έκλεισε σ’ ένα πνεύμα μεγαλοψυχίας μ’ ένα συγχωροχάρτι προς όλους τους εμπλεκόμενους από τον αρχιεπίσκοπο και αφέση αμαρτιών. Διατηρούσε ανίερες σχέσεις με τον Στόχο και τον Καψάλη, συμμετείχε σε συνέδρια των “ελληνοψυχών”, και ένωσε μαζί τους τις δυνάμεις του για την απελευθέρωση των αλύτρων Πατρίδων. Με μια σειρά άρθρων στο Βήμα, τόνιζε την ανωτερότητα του πνεύματος του φυλετικά Έλληνα, του οποίου το πεπρωμένο ήταν να κυριαρχήσει στον κόσμο με των ανώτερο πολιτισμό του.

Από τη στιγμή που ανέβηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο, ξεκίνησε τις περιοδείες του ανά την Ελλάδα για να εξάρει αυτή την ανωτερότητα, να θυμίσει της αλύτρωτες Πατρίδες, και να φτιάξει νέους με ελληνόψυχα και ελληνορθόδοξα ιδεώδη. Λάτρης του βυζαντινισμού, και υπερασπιστής της συνέχειας του ελληνισμού μέσα από την ορθοδοξία, υπεράσπισε το δόγμα ότι το ελληνικό έθνος

δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς την ενίσχυση της ορθόδοξης πίστης στους Έλληνες και ότι οι αλλόθρησκοι και οι άθεοι διακινδυνεύουν το μέλλον της πατρίδας.

Του αρέσει πάντα να καλύπτεται πίσω από γενικόλογες ανθρωπιστικές αερολογίες. Φωνάζει ότι τον αδικούν όταν τον λένε εθνικιστή, γιατί αυτός είναι “πατριώτης” (δικαιολογία του κάθε φασίστα), και όταν του τον ζητούν δικαιώματα του ατομικών δικαιωμάτων και πάνω από όλα του δικαιώματος της ανεξιθρησκίας, απαντάει με γενικόλογα κτηρύγματα “ενάντια στον ρατσισμό”. Οι ανοιχτές πόρτες στους νέους με τα σκουλαρίκια και στις κοπέλες με τα μίνι, έκλεισαν με πάταγο όταν δημοσιεύτηκε το αμαρτολόγιο μίας ομάδας παπάδων, απευθυνόμενο κυρίως προς τους νέους ανθρώπους, το οποίο ο Χριστόδουλος έκρινε ότι “δεν είναι άσχημο”. Αυτό το αμαρτολόγιο ήταν μία λίστα αμαρτημάτων όμοια με αυτή της Ιεράς Εξέτασης, όπου ακόμα και ο χορός αν δεν είναι τσάμικο θεωρείται αμαρτία. Άλλα και το Ίντερνετ πρέπει να υπηρετεί τον Θεό. Γράφει ο Χριστόδουλος σε άρθρο του στη σοβινιστική φυλλάδα “Νέοι Άνθρωποι” ότι “δεν είναι άσχημο”.

Όταν ο παπάς εγκαταλείψει αυτή τη θέση και υιοθετήσει την πολιτική του “ορθόδοξου” τόξου υπό τη σημαία του Κρεμλίνου, τότε αυτοί θα τον υποστηρίξουν απόλυτα, μαζί με όλο το σκοτάδι που κουβαλάει μαζί του. Αυτή η βασική του θέση τον κάνει να διαφοροποιείται από το ρωσόδουλο μέτωπο. Γιατί ο Χριστόδουλος δεν βλέπει την απελευθέρωση για τα σοβινιστικά του όντειρα στην αδελφή Ρωσία.

Όταν ο παπάς εγκαταλείψει αυτή τη θέση και υιοθετήσει την πολιτική του “ορθόδοξου” τόξου υπό τη σημαία του Κρεμλίνου, τότε αυτοί θα εξαπολύσει την επίθε

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Οπάγκαλος τα είχε κανονίσει με την νέα ηγετική ομάδα της Δημ. της Μακεδονίας να κάνει ένα ανέφελο ταξίδι στα Σκόπια με στόχο να δέσει την γειτονική χώρα άμεσα πίσω από το ελληνικό και έμμεσα πίσω από το ρώσικο άρμα.

Η πολιτική αλλαγή στη γειτονική χώρα συνοδεύτηκε από έναν καταγισμό δημοσιευμάτων για νέα εποχή στις ελληνομακεδονικές σχέσεις και είδαν το φως μια σειρά θερμά σχόλια στον ελληνικό Τύπο για τη νέα ηγεσία η οποία δεν δίσταζε να τα ανταποδώσει για τον ελληνικό πολιτικό κόσμο.

Για μας αυτές οι εκατέρωθεν αβρότητες δυνάμωσαν τις παλιές ανησυχίες μας για το δίδυμο Γκεοργκίεφσκι-Τοπουρκόφσκι: Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ ότι ο Τοπουρκόφσκι ήταν αυτός που στη διάρκεια της θυελλώδους εποχής του “ονόματος” ετοίμαζε υποχώρηση και μάλιστα με δόλιο τρόπο στον ελληνικό σοβινισμό, δεν θα ξεχάσουμε ούτε την άριστη προετοιμασία και την απροθυμία του να διαδεχθεί τον Γκλιγκόροφ όταν αυτός ανατίναχθηκε από το Κρεμλίνο. Όσο για τον Γκεοργκίεφσκι δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από ανθρώπους που αλλάζουν πολιτικές και ιδεολογικές γραμμές σαν τα πουκάμισα. Πραγματικά πόση δόση επικίνδυνου καιροσκοπισμού χρειάζεται για να μετατραπεί μέσα σε λίγα χρόνια ένα κήρυκας του μακεδονικού σοβινισμού (με περίεργες βουλγάρικες αποχρώσεις) σε θερμό υποστηριχτή του ευρωπαϊσμού;

Πάντως, όπως και να έχει το πράγμα, η νέα δόλια ελληνική “επίθεση ειρήνης” - δηλαδή πολιτικο-οικονομική διείσδυση στη Δημ. της Μακεδονίας στέφθηκε από απόλυτη αποτυχία. Στην αρχή κιόλας αυτής της καλά προετοιμασμένης επιχείρησης αποπλάνησης η αρνίσια προβιά έπεσε καταγής και ο λύκος εκτεθειμένος και έξαλλος άρχισε να δαγκώνει αριστερά και δεξιά.

Η δουλειά για τον Πάγκαλο και το Μαλλιά χάλασε όταν μια δημοσιογράφος της “Νόβα Ματσεντόνια” του έκανε ερώτηση για τη μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα.

Αυτό ήταν καθώς φαίνεται ολότελα εκτός προγράμματος και ο έξαλλος Πάγκαλος μπροστά στα έκπληκτα μάτια ενός ολόκληρου λαού άρχισε να φτύνει αυτή τη μειονότητα και να την περιλούζει με τον υπαινιγμό της ομοφυλόφιλας, ενώ για να την απομονώσει στους ντόπιους και ευρωπαϊκούς δημοκρατικούς κύκλους, την έδεσε και με τον σοσιαλφασισμό. Ο “σταλινισμός” για τον οποίο κατηγόρησε ο Πάγκαλος την ΟΑΚΚΕ, δηλαδή τον σύμμαχο του Ουρ. Τόξου, είναι ο “σταλινισμός- δράκουλας” δηλαδή η κνίτικη καρικατούρα που έχουν κατασκευάσει από κοινού οι σοσιαλφασίστες και οι φιλελεύθεροι τις τελευταίες δε-

κατείς.

Ο λαός της γειτονικής χώρας, όπως μας είπαν οι Μακεδόνες φίλοι μας, και όπως έγραψε και ο Τύπος έπαθε κυριολεκτικά σοκ, από την περιφρόνηση, τη βαρβαρότητα και το μίσος που απέπνεαν οι απανωτές τοποθετήσεις του Πάγκαλου στα μακεδονικά ΜΜΕ και οι οποίες, αντί να διορθώνουν, χαλούσαν ακόμα περισσότερο την αρχική εικόνα που ήθελε να περάσει το ελληνικό Υπ. Εξωτερικών. Τέτοιου είδους τοποθετήσεις είναι, όπως μας είπαν, και έχω από τη γενικότερη πολιτική κουλτούρα αυτής της χώρας.

Σε ότι αφορά τώρα ειδικά τον χαρακτηρισμό ομοφυλόφιλοι (αρχικά είπε ότι το ίδιο το Ουρ. Τόξο περιλαμβάνει ομοφυλόφιλους και σταλινικούς, αργότερα είπε ότι κατέβηκε σε μέτωπο με τη σταλινική ΟΑΚΚΕ και τους ομοφυλόφιλους) ο Πάγκαλος πρέπει να αξιοποίησε με βρώμικο τρόπο το γεγονός ότι σε μια προηγούμενη φάση στην ηγεσία του Παρατηρητηρίου του Ελσίνκι, που υποστηρίζει τη μακεδονική μειονότητα, συμμετείχε ο Γρ. Βαλλιανάτος.

Πάντως είναι χαρακτηριστική του πνεύματος συμπαιγνίας με το ελληνικό ΥΠΕΕ η στάση του Γκεοργκίεφσκι να καταπιεί αυτή την άθλια συμπεριφορά και μάλιστα με κατοπινή δήλωση, αφού ηρέμησαν τα πράγματα, να την δικαιολογήσει τελείως. Συγκεκριμένα σε συνέντευξή του στην εφημερίδα “Ματσεντόνια Ντένες” είπε ότι οι δηλώσεις Πάγκαλου “ήταν απάντηση σε ερωτήσεις δημοσιογράφων και ότι απλώς έγιναν με το γνωστό προσωπικό στυλ του κ. Πάγκαλου”. Επίσης αρνήθηκε να σχολιάσει την άποψη ότι μια πιο μετριοπαθής αντίδραση εκ μέρους του Πάγκαλου θα ήταν πιο εποικοδομητική. Αντίθετα είπε ότι “ανεξάρτητα από αυτό το επεισόδιο δεν συνέβη τίποτα σοβαρό που μπορεί να έχει επιπτώσει στις σχέσεις των δύο χωρών” (Ελευθεροτυπία, 5 Γενάρη 1999).

Έχουμε πει πολλές φορές ότι μια κυβέρνηση δεν πρέπει να ανακατεύεται στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας και μάλιστα να γίνεται προστάτης των μειονοτήτων, όμως όσο υπάρχουν εθνικές συγγένειες και δεσμοί ανά-

μεσα σε λαούς στις δύο πλευρές ενός συνόρου δεν επιτρέπεται κανείς να περιφρονεί και να ποδοπατεί αυτές τις σχέσεις και αυτά τα αισθήματα.

Είναι φανερό ότι η στάση του Γκεοργκίεφσκι υπαγορεύτηκε από τη στρατηγική του για προνομιακές σχέσεις στα Βαλκάνια με την Ελλάδα. Η Ελευθεροτυπία της 23 Δεκέμβρη 1998 αναφέρεται σε δηλώσεις Μακεδόνων αξιωματούχων που χαρακτηρίζουν την Ελλάδα “στρατηγικό σύμμαχο”.

Η ΟΑΚΚΕ την επομένη των δηλώσεων Πάγκαλου έδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση (η οποία δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία στις 24 Δεκέμβρη δίπλα σε μια προβοκατόρικη ανακοίνωση του Πασόη που την υπέγραψε σαν Ουρ. Τόξο και χαρακτήριζε “αυτοχή” την εκλογική συνεργασία με την ΟΑΚΚΕ):

“Τίποτα πιο κωμικό από έναν βαλκανιού σοβινιστή που προσποιείται τον Ευρωπαίο δημοκράτη. Με το να κατηγορεί ταυτόχρονα εθνικές μειονότητες, κομμουνιστές και ομοφυλόφιλους, ο Πάγκαλος χρησιμοποιεί την παλιά φασιστική συνταγή από την οποία λείπουν οι Εβραίοι. Όχι όμως και τα ψέματα.

Έτσι στις τελευταίες εκλογές του '96 κατέβηκαν μαζί το “Ουράνιο Τόξο” και η ΟΑΚΚΕ, αλλά όχι οι ομοφυλόφιλοι και πήραν 3.500 και όχι 1.700 ψήφους.

Όμως σε κάθε περίπτωση, οι ψήφοι δεν κρίνουν ούτε την ύπαρξη, ούτε τον όγκο μιας καταπιεσμένης εθνικής μειονότητας, όπως είναι η εθνικά μακεδονική, αλλά μόνο το βαθμό της γενικής πολιτικής ελευθερίας και συνείδησης που αυτή σταδιακά καταχτά. Ο αληθινός στόχος της αήθους επίθεσης του Πάγκαλου είναι να αποκόψει τις εθνικές μειονότητες από τους έλληνες δημοκράτες και να τις συντρίψει”.

Επίσης το Ουρ. Τόξο έδωσε την παρακάτω ανακοίνωση (Την άλλη μέρα έστειλε στην Ελευθεροτυπία κείμενο που ανασκεύαζε την προβοκατόρικη ανακοίνωση του Πασόη):

“Φλώρινα-Lerin, 23 Δεκέμβρη 1998

Με αφορμή τις δηλώσεις του Υπουργού των Εξωτερικών κ. Πάγκαλου κατά την πρόσφατη επίσκεψη του στη Δημοκρατία της Μακεδονίας, το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ δηλώνει τα παρακάτω

αντιληφθούν πως ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής κοινωνίας προϋποθέτει διαφορετικές αντιλήψεις-προσεγγίσεις σε ζητήματα σεβασμού και κατοχύρωσης των μειονοτικών δικαιωμάτων ενός τμήματος των πολιτών της χώρας μας σε σχέση με τις αντιλήψεις αλλά και τις πολιτικές επιλογές του παρελθόντος.

Η ύπαρξη ενός έθνους ή μιας εθνικής μειονότητας δεν εξαρτάται (ευτυχώς) από το αν κάποιος υποστηρίζει ή δεν υποστηρίζει την ύπαρξη της, παρά είναι μια πραγματικότητα που γίνεται αποδεκτή ή όχι ανάλογα με το εύρος σκέψης (και όχι σώματος) του απόμου, σε συνάρτηση με την παιδεία που έχει και τα ερεθίσματα που δέχεται από την κοινωνία.

Σε ζητήματα διαφορετικότητας, η πολιτική και οι ιδέες που εκφράζουν οι πολιτικοί και πνευματικοί ταγοί αντίστοιχα μιας κοινωνίας, δίνουν και την αφορμή στους πολίτες της για αρνητικό ή θετικό τρόπο σκέψης. Η ευαισθησία δε μιας κοινωνίας σε ζητήματα σεβασμού της διαφορετικότητας ως συλλογική αντίληψη καθορίζει και τον προοδευτικό ή συντηρητικό χαρακτήρα της. Οι ευρωπαϊκές κοινωνίες σήμερα απορρίπτουν ολοκληρωτικές αντιλήψεις σαν αυτές του Έλληνα Υπουργού των Εξωτερικών γιατί γνωρίζουν πως αυτές οδηγούν σε φασιστικές και ρατσιστικές νοοτροπίες που με τη σειρά τους οδηγούν σε ανάλογες συμπεριφορές.

Εκφράζουμε τη λύπη μας ως Έλληνες και Ευρωπαίοι πολίτες γιατί με τις δηλώσεις του ο κ. Πάγκαλος προσέβαλε όχι μόνο τον εαυτό του αλλά και σημαντική μερίδα της ελληνικής κοινωνίας που σκέπτεται και ενεργεί δημοκρατικά.

Το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ γνωρίζοντας ότι οι εθνικές μειονότητες στην Τουρκία (μόνον οι ψηφοφόροι του ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ είναι περισσότεροι από τους Έλληνες μειονοτικούς), τότε οι χιλιάδες συγγενείς των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων που η ελληνική πολιτεία δεν τους επιτρέπει να τον επαναπατρίσει από μόνο την επιτρέψει ο κ.

Πάγκαλος μιας και αναφέρθ

Μια νικηφόρα μάχη του ΕΡΓΑΣ για την επιβίωση της Ζώνης

Στο προηγούμενο διάστημα ο ΕΡΓΑΣ έδωσε μια μεγάλης πολιτικής σημασίας νικηφόρα μάχη για τη σωτηρία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Πειραιά.

Πιστεύουμε πως έχει μια ιδιαίτερη σημασία για τους αναγνώστες μας να παρακολουθήσουν μέσα από αυτές τις γραμμές την πάλη που έδωσε ο ΕΡΓΑΣ.

Η χρονιά αυτή είναι η πιο κρίσιμη για την ύπαρξη της Ζώνης.

Υπάρχει ένα οργανωμένο σχέδιο για το κλείσιμο της Ζώνης και τη μετατροπή της σε μέρος του εμπορικού λιμανιού.

Το σχέδιο αυτό βρίσκεται μέσα στα γενικότερα πλαίσια της βιομηχανικής καταστροφής που προωθεί για τον Πειραιά και συνολικότερα για τη χώρα το ρωσόδοντο μπλοκ των κυρίαρχων δυνάμεων στην πολιτική εξουσίας.

Το σχέδιο αυτό στηρίζεται στο παραγωγικό σαμποτάζ μέσα στη Ζώνη και στη μετοχοποίηση του ΟΛΠ.

Στο πρώτο ζήτημα χρησιμοποιείται τόσο το κράτος, μέσα από τον ΟΛΠ και τα κυβερνητικά υπουργεία με επικεφαλής τον Λαλιώτη, όσο και το ψευτΟΚΚΕ, που ελέγχει τα συνδικάτα της Ζώνης. Είναι γνωστά στους αναγνώστες μας τα λεγόμενα μέτρα Λαλιώτη που στοχεύουν να διώξουν τους εργάτες, όπως επίσης και το σαμποτάζ που γίνεται από τη γραφειοκρατική κλίκα του ΟΛΠ για να εμποδίσει τον ελιμμενισμό καραβιών στο Πέραμα για επισκευή.

Τα τελευταία γεγονότα όμως είχαν μια καινούργια ποιότητα.

Ο Λαλιώτης μέσα από το ΥΠΕΧΩΔΕ, έδωσε σε μια επιχείρηση της Ζώνης την ΝΑΥΤΟΣΩΛ άδεια να επισκευάσει καράβια σ' ένα πρόχειρα διαμορφωμένο Μώλο στην Ν. Καρβάλη της Καβάλας.

Η εταιρεία λοιπόν αυτή, χρησιμοποιώντας τις επιδοτήσεις στο μεροκάματο λόγω περιοχής, το φτηνό βοηθητικό εργατικό δυναμικό της περιοχής και σπασμένα μεροκάματα τεχνιτών που έφερε η ίδια από το Πέραμα έδωσε μια αρκετά φτηνή προσφορά με αποτέλεσμα να κλείσει μια σημαντική δουλειά επισκευής σε ένα καράβι του εφοπλιστή Κουμάνταρου. Έτσι το καράβι έφυγε από το Πέρα-

μα και πήγε στην Καβάλα για επισκευή.

Η ενέργεια αυτή ήταν ένα σοβαρό χτύπημα για τη Ζώνη, ένα χτύπημα μέσα στα πλαίσια του οργανωμένου σαμποτάζ ενάντια της. Και όπως πάντα είχε την κάλυψη του ψευτΟΚΚΕ μέσα από το Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά.

Κάτω από την πίεση του ΕΡΓΑΣ το Δ.Σ του Συνδικάτου συνεδρίασε και πήρε ομόφωνη απόφαση για απεργία στη ΝΑΥΤΟΣΩΛ και αποστολή στην Καβάλα αντιπροσωπίας του Δ.Σ για να εφαρμόσει την απόφαση.

Παρά τις αποφάσεις ο πρόεδρος του Συνδικάτου Πουντίδης μαζί με 5-6 ΕΣΑΚίτες, έφυγαν κρυφά για την Καβάλα χωρίς να ενημερώσουν κανέναν άλλο από τις άλλες παρατάξεις την Δευτέρα το απόγευμα, 7 του Δεκέμβρη.

Την Τρίτη το πρωί που πήγε στο καράβι, ο Πουντίδης δεν έβαλε ζήτημα απεργίας και δεν ενημέρωσε τους εργάτες για το λόγο της απεργίας. Αντίθετα παραβιάζοντας αποφάσεις του Δ.Σ. έδωσε άδεια στους εργάτες να δουλέψουν μέχρι και την Παρασκευή 11 Δεκέμβρη, ενώ έκανε τα στραβά μάτια σε αίτημα να δουλέψει ο κόσμος μέχρι τη Δευτέρα που ήταν και η πληρωμή. Ταυτόχρονα μόνος απείλησε τους εργάτες πως όποιος δεν φύγει από την Καβάλα θα ανακοινωθεί το όνομά του και θα διαγραφεί από το Συνδικάτο.

Με αυτό τον τρόπο η ΕΣΑΚ ά-

φησε το καράβι “επίσημα” για μια βδομάδα να επισκευάζεται στην Καβάλα, ενώ ταυτόχρονα έδινε την δυνατότητα στη ΝΑΥΤΟΣΩΛ να τελειώσει τη δουλιά εκεί, βρίσκοντας γι' αυτό εξιλαστήρια θύματα τους εργάτες και μεταφέροντας σε αυτούς τις ευθύνες και τις ποινές.

Το σχέδιο ήταν καλά οργανωμένο και θα είχε επιτυχία αν δεν επέμβαινε αποφασιστικά ο ΕΡΓΑΣ.

Ο ΕΡΓΑΣ έμαθε τα γεγονότα αυτά μέσα από τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τους εργάτες στην Καβάλα. Μέσα από συνεννοήσεις με ένα πυρήνα εργατών προετοίμασε το έδαφος για απεργία τη Δευτέρα 14 Δεκέμβρη και αμέσως με τη λίξη του Συνδριου της ΠΟΕΜ, αντιπροσωπεία από τους Δ. Γουρνά, Κ. Λιακόπουλο και Δ. Βόγλη έφυγε για την Καβάλα.

Τη Δευτέρα το πρωί έγινε απεργία και μπήκε από τους συνδικαλιστές του ΕΡΓΑΣ το αίτημα να πάει το καράβι στο Πέραμα για να συνεχίσει την επισκευή. Μετά από δύο μέρες απεργία τόσο η ΝΑΥΤΟΣΩΛ, όσο και η ναυτιλιακή εταιρία δέχτηκαν το αίτημα και ζήτησαν ένα συνεργείο για να δέσει το καράβι έτσι ώστε να μπορέσει να ταξιδέψει μέχρι τον Πειραιά. Μέσα από αρκετές διαπραγματεύσεις και προβλήματα που έβαζε η ΕΣΑΚ, έφυγε συνεργείο την Τετάρτη 9 του Δεκέμβρη με επικεφαλής τον σ. Λια-

κόπουλο για να “δέσει” το βαπόρι.

Η δουλιά αυτή τέλειωσε το Σάββατο με αποτέλεσμα το καράβι τη Δευτέρα το πρωί να μπει στον Πειραιά και να συνεχίσει εκεί την επισκευή.

Το γεγονός αυτό είναι πρωτοφανές για το συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης και μια μεγάλη νίκη στη μάχη για τη σωτηρία της. Μια νίκη ενάντια στις δυνάμεις της καταστροφής, Λαλιώτη και ψευτΟΚΚΕ που έγινε πραγματικότητα κάτω από την αποφασιστικότητα και τη δράση του ΕΡΓΑΣ.

Η ΕΣΑΚ για να μπορέσει να καλύψει τη στάση της προσπάθησε να βγάλει τους εργάτες που ήταν στη Καβάλα απεργοσπάστες και να διασπάσει τους εργάτες της Ζώνης, προσπαθώντας να στρέψει τους άνεργους του Περάματος ενάντια τους.

Προσπάθησε λοιπόν να πάρει μέτρα ενάντια στους “απεργοσπάστες”. Τα μέτρα όμως αυτά δεν πέρασαν κάτω από την πάλη του ΕΡΓΑΣ και των εργατών. Παρά τον προβοκατόρικο ρόλο της ΕΣΑΚ και της κλίκας Λαλιώτη σήμερα μέσα στη Ζώνη υπάρχει η αγωνιστική ενότητα των εργατών, προϋπόθεση για την παραπέρα πορεία στην μάχη για τη σωτηρία της.

Τώρα το κύριο ζήτημα είναι η στάση του εργατικού κινήματος της Ζώνης απέναντι στις αλλαγές που θα γίνουν με

τη μετοχοποίηση του ΟΛΠ.

Στο νομοσχέδιο που θα μπει για ψήφιση στη Βουλή μάλλον μέσα στον Γενάρη, δεν προβλέπεται καμιά ναυπηγοεπισκευαστική δραστηριότητα του νέου φορέα. Αυτό σημαίνει πως ο νέος φορέας είναι σε θέση από νομική άποψη να βάλει το λουκέτο στη Ζώνη.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, η ΕΣΑΚ παραμένει κυριολεκτικά αδιάφορη ψελλίζοντας αοριστολογίες ενάντια στην “ιδιωτικοποίηση” του ΟΛΠ και μοιράζει καταγγελίες ενάντια στα σωματεία του ΟΛΠ που στον ένα ή άλλο βαθμό δέχονται την μετοχοποίηση του ΟΛΠ.

Η κατάσταση είναι εξαιρετικά κρίσιμη. Ο σοσιαλφασισμός οδηγεί τα πράγματα με εξαιρετική ακρίβεια στο λουκέτο. Η αντίδραση του ΕΡΓΑΣ πρέπει να είναι άμεση και αποφασιστική.

Πρέπει να ξεσηκώσουμε ένα κίνημα από άκρη σε άκρη, σε όλη τη Ζώνη που να απαιτεί τροπολογία στο νόμο που να βάζει την ναυπηγοεπισκευαστική δραστηριότητα, μέσα στις δραστηριότητες του νέου φορέα. Και χρειάζονται οι πιο μεγάλες πρωτοβουλίες για την υλοποίηση αυτού του στόχου.

Από αυτό θα κριθεί κατά πολύ η παραπέρα πορεία όχι μόνο της Ζώνης, αλλά ολάκερης της βιομηχανίας του Πειραιά.

“Κίνημα” παιδείας

συνέχεια από τη σελ. I

λά δεν θέλησε να εκτεθεί πολύ περιμένοντας να δει ποιες είναι οι διαθέσεις των μαθητών στη συνέχεια.

Το ίδιο έκανε και η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ με εκείνη τη θλιβερή “απεργία” στις δύο πρώτες ώρες που είχαν σαν στόχο να διευκολύνουν τις γενικές συνελεύσεις. Στην ουσία λοιπόν ο πασοκικός μηχανισμός δεν είχε μπροστά του πολύ βαριά δουλειά. Ήξερε εκ των προτέρων δηλαδή ότι είχε να συγκρουστεί ουσιαστικά μόνο με το ρεύμα του αυθορμητισμού και του χαβαλέ της αναρχικής και τροτσιστικής πτέρυγας των καταλήψεων. Άλλα αυτό το ρεύμα χάνει

κάθε ηθικό όταν χάσει τον “πατέρα του” τον κυτίτη.

Σε τελευταία ανάλυση πάντως η μάχη της Παρασκευής 8 του Γενάρη κρίθηκε από το λαό, δηλαδή από τους γονείς και τους ίδιους τους μαθητές. Βλέποντας μια σχετικά σταθερή και αποφασισμένη κυβέρνηση, αυτό το λαϊκό ρεύμα ξεθάρρεψε, στάθηκε απέναντι στους σοσιαλφασίστες και ύστερα τους πήρε φαλαγγι. Έχουμε υπόψη μας περιπτώσεις σχολείων όπου γονείς και μαθητές ξεσκέπαζαν κνίτες καθηγητές που έσπευδαν να ρίξουν τις ευθύνες της υποκίνησης της κατάληψης σε άλλους συναδέλφους τους.

Αν αυτή η ήττα του σοσιαλφασισμού, που σχηματοποιείται αυτή τη στιγμή, οριστικοποι

ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ Η ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΣΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

250 υπογραφές εργατών στο κείμενο της Επιτροπής

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας για την καμπάνια της Επιτροπής για τη Σωτηρία των Λιπασμάτων στην Δραπετσώνα. Η καμπάνια αυτή στόχευε στην ενημέρωση των Διεθνών Ολυμπιακών Επιτροπών για τις συνέπειες που θα είχε για το εργοστάσιο και την ευρύτερη βιομηχανική περιοχή, μια τυχόν χωροθέτηση ολυμπιακών σταδίων στα Λιπασμάτα.

Είχαμε τότε δημοσιεύσει και το κείμενο που η Επιτροπή Σωτηρίας θα έστελνε στις ολυμπιακές επιτροπές.

Η πρώτη φάση αυτής της καμπάνιας έληξε με μεγάλη επιτυχία.

Το κείμενο της Επιτροπής υπογράφτηκε από 250 εργάτες του εργοστάσιου και στάλθηκε στην Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, στην Διεθνή Ομοσπονδία Αθλητισμού-Ι.Α.Α.Φ., στη Διεθνή Επιτροπή Τζούντο και στη Διεθνή Ε-

πιτροπή Χάντμπωλ.

Αυτή τη στιγμή η Επιτροπή ετοιμάζει επίσκεψη-διαμαρτυρία στην Ελληνική Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η συλλογή των 250 υπογραφών των εργατών του εργοστασίου και η αποστολή του κειμένου αποτελούν ένα σοβαρό γεγονός και ένα πρώτο σταθμό στην πάλη για τη σωτηρία του εργοστασίου. Αυτές οι υπογραφές δείχνουν την αποφασιστικότητα των εργατών και της Επιτροπής να δώσουν μέχρι τέλος τη μάχη για το κράτημα της βιομηχανίας, κόντρα στις προβοκάτισες του Λαλιώτη με τα γήπεδα των Ολυμπιακών αγώνων.

Το γεγονός αυτό αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί μπόρεσε να γίνει μέσα από μια πάλη στην Επιτροπή.

Όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας η Επιτροπή Σωτηρίας, ήταν η έκφραση της ενότητας ανάμεσα σε

συνδικαλιστές της ΟΑΚΚΕ και στο Σωματείο των εργαζομένων των Λιπασμάτων, που βασικά μέσα από τον Πρόδρο Μ. Τσιρμούλα ελέγχεται από την ΠΑΣΚΕ.

Τόσο ο πρόεδρος, όσο και η διοίκηση του Σωματείου είχαν δώσει μάζι με την ΟΑΚΚΕ την πάλη για το κράτημα του εργοστασίου καταρρίπτοντας σε μια προηγούμενη περίοδο όλη την “οικολογική” προπαγάνδα ενάντια στα Λιπασμάτα, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να μάζεψουν 4.000 υπογραφές από τον λαό της περιοχής υπέρ της διατήρησης του εργοστασίου.

Η πάλη αυτή της Επιτροπής είχε σα συνέπεια να αντιστρέψει τους συσχετισμούς υπέρ του εργοστασίου στην Δραπετσώνα, γεγονός που εκφράστηκε με την απόρριψη της απόφασης του τότε Νομάρχη Φωτίου για το κλείσιμο του εργοστασίου. Το γεγονός αυτό εί-

χε οδηγήσει τη βασική αντιβιομηχανική δύναμη, το ψευτοΚΚΕ σε τραμπουκισμούς την Πρωτομαγιά και στον ξυλοδαρμό του Μ. Τσιρμούλα.

Όμως στην δεύτερη φάση της πάλης που έχει να κάνει με την αντιτροπή των σχεδίων του Λαλιώτη για τη μετατροπή των Λιπασμάτων σε γήπεδα, η ΠΑΣΚΕ υποτάχτηκε σε αυτά, όπως και ο ίδιος ο Τσιρμούλας. Αυτό ήταν αποτέλεσμα της ολομέτωπης επίθεσης της σοσιαλφασιστικής κλίκας του Λαλιώτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ για να υλοποιήσει τα σχέδιά του για το χτύπημα της βιομηχανίας συνολικά στον Πειραιά. Για να γίνει αυτό ο Λαλιώτης ήταν υποχρεωμένος να σπάσει το μέτωπο για τη βιομηχανική ανάπτυξη που διαμορφώνταν ανάμεσα στην ΟΑΚΚΕ και σε μιά μερίδα της ΠΑΣΚΕ, τόσο στα Λιπασμάτα, όσο και στην Επισκευαστική Ζώνη.

Κάτω λοιπόν από αυτές τις πιέσεις η ΠΑΣΚΕ των Λιπασμάτων αρνήθηκε να συνεχίσει τη μάχη για τη σωτηρία του εργοστάσιου στη δεύτερη αυτή φάση. Οι συνδικαλιστές της ΟΑΚΚΕ, μέλη της Επιτροπής Σωτηρίας, παρά τους δυσμενείς συσχετισμούς που διαμόρφωνε αυτό το γεγονός, αποφάσισαν να συνεχίσουν την πάλη στηριζόμενοι στην θέληση των εργατών για το κράτημα των Λιπασμάτων.

Η συλλογή των 250 υπογραφών, δικαίωσε αυτή την επιλογή και δείχνει τον δρόμο για τη συνέχιση του αγώνα.

Δημοσιεύουμε παρακάτω αποσπάσματα από το Ανοιχτό γράμμα μελών της Επιτροπής Σωτηρίας προς τους εργάτες των Λιπασμάτων, που μοιράστηκε στο εργοστάσιο για να εξηγήσει την πάλη που δόθηκε μέσα στην Επιτροπή.

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Εργάζομενοι στα Λιπασμάτα,
Από την Πέμπτη 10 Δεκέμβρη, η Επιτροπή Σωτηρίας των Λιπασμάτων μαζεύει υπογραφές για να τις στείλει στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ζητώντας να μη γίνουν γήπεδα Ολυμπιαδάς δίπλα σ' αυτό το εργοστάσιο.

Μέχρι στιγμής έχουν μαζευτεί 200 υπογραφές.

Στη διάρκεια αυτής της εκστρατείας το βράδυ της Παρασκευής 11 του μήνα πληροφορηθήκαμε στην πύλη από τους εργαζόμενους ότι ο πρόεδρος του συνδικάτου Μ. Τσιρμούλας κάλεσε τους εργαζόμενους να μην υπογράψουν το κείμενο. Επίσης ενάντια στην συλλογή υπογραφών εκφράστηκε ο αντιπρόεδρος Α. Εξωμερίτης. Ταυτόχρονα ήρθαν στην επιφάνεια επιχειρήματα κατά της συλλογής υπογραφών και υπέρ της Ολυμπιαδάς, αλλά και κατηγορίες ότι αυτοί που μαζεύουν υπογραφές δεν έχουν το δικαίωμα να εμφανίζονται σαν Επιτροπή Πρωτοβουλίας.

Δεν ξέρουμε ποια άλλα επιχειρήματα θα χρησιμοποιηθούν στο μέλλον ενάντια σε αυτό που κάνουμε αυτή τη στιγμή αλλά θα πρέπει να απαντήσουμε για όλα όσα έχουν ακουστεί ως τώρα.

1^ο Σε ότι αφορά την Επιτροπή

Η Επιτροπή Σωτηρίας των Λιπασμάτων δημιουργήθηκε πριν ενάμιση χρόνο περίπου μετά από κάλεσμα που έκαναν συνδικαλιστές της

Επισκευαστικής Ζώνης του Πειραιά και πολίτες που παλεύουν για να ζήσει η Βιομηχανία στον Πειραιά και σ' όλη την Ελλάδα. Αυτοί οι άνθρωποι έβαλαν πρώτοι, μαζί με την πολιτική οργάνωση ΟΑΚΚΕ, το ζήτημα αυτό στη Δραπετσώνα και κάλεσαν τον κόσμο να παλέψει για να ζήσει το εργοστάσιο.

Σε αυτό το κάλεσμα ανταποκρίθηκαν τα μέλη της Διοίκησης του εργοστασίου με επικεφαλής τον Μ. Τσιρμούλα και έτσι δημιουργήθηκε η Επιτροπή.

Αυτή η επιτροπή νοίκιασε γραφεία και προπαγάνδισε για καιρό και με έντονο τρόπο την υπόθεση αυτή σ' όλη την Πειραιά. Οι αποφάσεις σε όλη αυτή την περίοδο παίρνονταν βασικά με συνεννόηση των συνδικαλιστών του Πειραιά και του Μ. Τσιρμούλα σαν εκφραστή και των άλλων μελών του Δ.Σ.

Υπήρξε μια αρμονία σ' αυτή τη συνεργασία μέχρι τον Αύγουστο του '98.

Τότε γράφτηκε στον Τύπο ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να οργανώσει τους Ολυμπιακούς εδώ όποτε το εργοστάσιο στη Δραπετσώνα. Ο Μ. Τσιρμούλας σε είπε τότε να το κάνουμε αυτό μετά τις δημοτικές εκλογές.

Τότε γράφτηκε στον Τύπο ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να οργανώσει τους Ολυμπιακούς εδώ όποτε το εργοστάσιο στη Δραπετσώνα. Ο Μ. Τσιρμούλας σε είπε τότε να το κάνουμε αυτό μετά τις δημοτικές εκλογές.

Από εκείνη τη στιγμή και πέρα αρχισαν τα προβλήματα.

Για 4 ολόκληρους μήνες ο Μ. Τσιρμούλας καθυστέρησε την Επιτροπή να βγει με ορμή να χτυπήσει αυτό το σχέδιο λέγοντας είτε ότι αυτές είναι απλές δημοσιεύσεις του τύπου, είτε ότι είναι προπαγάνδα της κυβέρνησης για τη συνέχιση της έργωσης της Επιτροπής.

Παρ' όλη αυτή την απαράδεκτη στάση εμείς αφήσαμε την Επιτρο-

πού να σιωπήσει μέσα στις δημοτικές εκλογές για να μην υπάρξει διάσπαση και δεν κάναμε ζήτημα σαν Επιτροπή ούτε όταν ο Α. Εξωμερίτης κατέβηκε υποψήφιος με τον Αραβιάδη που έκανε τον ψόφιο κοριό με το εργοστάσιο.

(Σε αυτό το διάστημα ο Μ. Τσιρμούλας χωρίς να μας ρωτήσει έκλεισε τα γραφεία της Επιτροπής).

Μετά τις δημοτικές εκλογές επανήλθαμε και είπαμε στον Μ. Τσιρμούλα να ξεκινήσουμε και προτείναμε να σταλεί γράμμα στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή κατά των ολυμπιακών γηπέδων στη Δραπετσώνα. Αυτή η πράξη είχε πολλή δύναμη επειδή έζημασε από τον Τύπο ότι η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) έχει θυμώσει πολύ με το Λαλιώτη που άλλαξε επίτηδες την αρχική θέση των γηπέδων στο Φάλληρο για να κλείσει τα εργοστάσια στο δυτικό Πειραιά.

Ο Μ. Τσιρμούλας μας είπε ότι θα υπογράψει ο ίδιος μαζί με μερικούς από εμάς και θα στείλουμε το γράμμα σαν επιτροπή Σωτηρίας στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή. Εμείς ανταπαντήσαμε ότι δεν έχουν νόημα πέντε-έξη υπογραφές γιατί τότε η κυβέρνηση θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι η επιστολή δ

ΟΧΙ ΟΙ S-300 ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ Στην Κρήτη ακόμα καλύτερα για το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό

Mετά από πολύμηνη και έντονη διπλωματική δραστηριότητα, βρέθηκε τελικά το πρόσχημα για να μεταφερθούν οι πύλαιοι S-300 όχι στην Κύπρο, αλλά στην Κρήτη. Και το πρόσχημα δόθηκε με δυο ψηφίσματα του ΟΗΕ, το 1217 και 1218.

Το "περίεργο" μ' αυτή την υπόθεση είναι ότι αυτός που κανονικά θα έπρεπε να είναι δυσαρεστημένος από μια τέτοια εξέπλιξη, και συγκεκριμένα οι Ρώσοι, δημόνουν ευχαριστημένοι! Αυτό και μόνο θα έπρεπε να βάζει σε υποψίες κάθες καλόπιστο άνθρωπο για τις πραγματικές προθέσεις της ρώσικης υπερδύναμης σε ό,τι αφορά την περιοχή μας.

Ας δούμε όμως τι ήταν αυτό που έκανε τη Ρωσία να καίρεται και, παράπληπτα, τον Κλίντον να καλωσορίζει -πράγμα ασυνήθιστο για πρόεδρο των ΗΠΑ, όπως επισημαίνει και ο αστικός Τύπος (βλ. σχετικά Ελευθεροτυπία, 24 Δεκέμβρη)- ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, και μάλιστα μόνο το ένα από τα δύο, το δεύτερο.

Με το Ψήφισμα 1217 καπούνται Τουρκοκύπριοι και Επλανοκύπριοι να απόσχουν από οποιαδήποτε κίνηση δικοτόμησης ή προσάρτησης τημήματος του νησιού (προφανώς εδώ γίνεται νύχτη στις τελευταίες προτάσεις Ντενκτάς για συνομοσπονδία) και γίνεται αναφορά στην ανάγκη μείωσης των εξοπλισμών και των στρατευμάτων στην Κύπρο. Όπως χαρακτηριστικά γράφει η ίδια εφημερίδα, <<οι διατυπώσεις και το νόημά τους δεν διαφέρουν ουσιαστικά από τα προηγούμενα ψηφίσματα της τελευταίας δεκαετίας, πλην ενός σημείου. Το σημείο δηλαδή που αναφέρεται στην ανάγκη μείωσης υψηλής τεχνολογίας οπλικών συστημάτων>>.

Το βασικότερο ποιόπον από τα δύο ψηφίσματα είναι το δεύτερο, όπου <<επιφορτίζεται ο γγ. του ΟΗΕ να εποπτεύει την αποφυγή απειλής ή χρήσης δύναμης ή βίας στην Κύπρο και παράπληπτα τη σταδιακή πορεία περιορισμού και ουσιαστικής μείωσης στρατευμάτων και εξοπλισμών. Το ψήφισμα αυτό καπεί επίσης και τις δύο πλευρές να συμμορφωθούν με αυτούς του όρους και να συνεργαστούν πλήρως με το γενικό γραμματέα. Αυτό είναι και το "ισχυρότερο" σημείο πίεσης που ασκείται στην Τουρκία>>.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1218 ΚΑΙ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Για να "αποκρυπτογραφήσουμε" τι σημαίνουν όλ' αυτά, θα πρέπει να πάρουμε υπόψη μας δύο πράγματα. Το πρώτο είναι ότι ο γγ. του ΟΗΕ, ως θεσμός, μέχρι σήμερα είχε πολύ μειωμένες δυνατότητες να επέμβει μ' έναν άμεσο και αποτελεσματικό τρόπο στις διακοινοτικές ή άλλες συνομιλίες για το Κυπριακό και το παιχνίδι παιζόταν κυρίως στη δυτική σκακιέρα. Το δεύτερο είναι ότι ο συγκεκριμένος γγ. του ΟΗΕ, ο Κόφι Ανάν, για τον οποίο έχουμε ξανακάνει λόγο στη Νέα Ανατολή, σε όσα ζητήματα έχει επέμβει μέχρι σήμερα στο πλαίσιο των καθηκόντων του, σε όλα έχει πάρει θέση που έχει σκανδαλωδώς ευνοήσει τα ρώσικα στρατηγικά συμφέροντα (βλέπε, για παράδειγμα, Ιράκ, Βοσνία και Ζαΐρ). Και στην προκειμένη περίπτωση δεν αναμένουμε να συμπεριφερθεί διαφορετικά, τη στιγμή μάλιστα που θα έχει τη στήριξη προσωπικά του Κλίντον, αλλά και όλης της Δύσης, που μέσα στη στραβομάρα της δεν μπορεί να δει ότι, στρατηγικά, η μεταφορά και εγκατάσταση των ρώσικων πυραύλων στην Κρήτη είναι χειρότερη απ' ότι στην Κύπρο, καθώς τώρα οι Ρώσοι θα μπουν αυτοπροσώπως με τα οπλικά τους συστήματα μέσα στην καρδιά του ΝΑΤΟ, της Ε.Ε. και της Δ.Ε.Ε. κάτω από τα χειροκρότηματα της Δύσης!

Στη βάση αυτή δεν είναι τυχαίο που, όπως χαρακτηριστικά γράφτηκε, «ικανοποίηση για το περιεχόμενο των δύο ψηφισμάτων εξέφρασε και ο πρέσβης της Ρωσίας στην Κύπρο Γκεόργκι Μουράτοφ, προσθέτοντας ότι τα δύο ψηφίσματα δίνουν θετική ώθηση στην επίλυση του Κυπριακού» (στο ίδιο).

διεθνή εναέρια και θαλάσσια περάσματα από τη Μαύρη Θάλασσα προς τη Μεσόγειο (και το αντίστροφο), όπως επίσης και μια τεράστια έκταση στην ευαίσθητη περιοχή της Μέσης Ανατολής.

«Σε πιθανή εγκατάσταση των ρώσικων πυραύλων στην Κρήτη) τεταρτο πρόβλημα είναι η πιθανή αντίδραση του ΝΑΤΟ, αφού είναι δεδομένο ότι το σύστημα δεν θα συνεργάζεται με τα Δυτικά συστήματα. Χαρακτηριστική είναι η χθεσινή δήλωση του υφυπουργού Εθνικής Άμυνας ότι "το θέμα είναι πολύ σοβαρό, άπτεται γενικότερων προβλημάτων και εμπλέκουν τη διεθνή διπλωματία, τους συμμάχους, το ΝΑΤΟ και τη ΔΕΕ".

Το κυριότερο όμως απ' όλα, νομίζουμε, είναι πως η Ρωσία μπαίνει πολιτικά σε χωράφια που μέχρι τώρα ούτε να διανοθεί δεν μπορούσε.

Η Κρήτη σήμερα φιλοξενεί τη μεγαλύτερη ναυτική βάση των ΗΠΑ στη Μεσόγειο. Με τους S-300 στην Κρήτη και με φιλικό τον ελληνικό στρατό, η Ρωσία θα αλωνίζει και θα ελέγχει την αμερικανική παρουσία στο νησί, και θα διεισδύσει σε όλο το ΝΑΤΟ. Τέλος μια πιθανή εγκατάσταση των S-300 στην Κρήτη θα σημάνει, πέρα απ' τα καθαρά στρατηγικά πλεονεκτήματα για τους Ρώσους, και τη δυνατότητά τους να παρεμβαίνουν πολιτικά στην περιοχή αυτοπροσώπως. Και όλ' αυτά με τη συγκατάθεση της Δύσης και ιδιαίτερα του Κλίντον.

Το ότι το ενδεχόμενο της εγκατάστασης είναι αρνητικό για τα ναυτούκια συμφέροντα φαίνεται και από τα παρακάτω αποσπάσματα του αστικού Τύπου.

1o: «Ο υπεύθυνος του Στείτ Ντιπάρτμεντ για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη κ. Μόρτον Ντουάρκεν παρουσίασε προ ημερών (για άλλη μια φορά) προς τον έλληνα πρεσβευτή κ. Αλ. Φίλωνα τη θέση της Ουάσιγκτον ότι η καλύτερη λύση είναι να μείνουν οι πύραυλοι στη Ρωσία. Αν αυτό δεν καταστεί δυνατόν, τότε μόνο οι Αμερικανοί είναι διατεθεμένοι να συμφωνήσουν σε κάποιες εναλλακτικές λύσεις φύλαξή τους (σα: και όχι εγκατάστασή τους) σε ελληνικό έδαφος» (Το Βήμα, 25-27 Δεκέμβρη).

4ο και σημαντικότερο, γιατί βάζει κυρίαρχο το πολιτικό σκέλος της υπόθεσης των ρώσικων πυραύλων: «Διπλωματική πηγή που γνωρίζει τα ζητήματα του ΝΑΤΟ χαρακτήρισε το ενδεχόμενο ένταξης των πυραύλων στην άμυνα της Ελλάδας "αδιανότη". "Σε μια εποχή που το ΝΑΤΟ αναδιαρθρώνεται, προκειμένου να προσαρμοστεί στις νέες ανάγκες του διεθνούς συστήματος, η εγκατάσταση ρώσικών πυραύλων συστημάτων, τα οποία θα συνοδεύονται μάλιστα σε πρώτη φάση από ρώσους τεχνικούς» (Το Βήμα, 25-27 Δεκέμβρη).

Διακρίνουμε εδώ και κάτι που έχουμε πει και παλιότερα: Ότι σε αρκετές καιρίες περιπτώσεις έχουμε διαπιστώσει σημαντική απόκλιση ανάμεσα στις θέσεις του Στείτ Ντιπάρτμεντ και του Λευκού Οίκου. Πράγμα που επιβεβαιώνει τον ύποπτο ρόλο του Κλίντον.

2o: Στην Ελευθεροτυπία της 31ης Δεκέμβρη διαβάζουμε τα εξής:

Νομίζουμε πως το παραπάνω απόσπασμα τα λέει όλα.

στο Συμβούλιο Ασφαλείας και στη συνέχεια συμμετέσχε στις διαβούλευσης οι οποίες έγιναν επί του κειμένου Κρανιδιώτη-Μίλερ.

Είναι φανερό λοιπόν πως ό,τι έγινε με την απόλυτη έγκριση της Μόσχας.

Αυτό επιβεβαιώνεται και από τα παρακάτω: «Η Ρωσία δεν φαίνεται να έχει καμία αντίρρηση για την εγκατάσταση των πυραύλων S-300 στην Κρήτη. Το αντίθετο. Μάλλον θεωρεί ότι είναι προς το συμφέρον της, αφού έτσι θα διεισδύσει σε όλο το ΝΑΤΟ. Δεν παραλείπει μάλιστα να ζητήσει από την κυπριακή πλευρά να σεβασθεί το συμβόλαιο αγοράς» (τις σχετικές δηλώσεις έκανε στο πρατορείο ΙΤΑΡ-ΤΑΣΣ ο εκπρόσωπος του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών Βλαντιμίρ Ροχμάνιν -βλ. Ελευθεροτυπία, 31 Δεκέμβρη).

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300 ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας εξηγήσαμε τι σημαίνει εγκατάσταση των πυραύλων S-300 στην Κρήτη και πιστεύουμε πως δώσαμε στον αναγνώστη μας να καταλάβει ότι μόνο τα καλώς εννοούμενα εθνικά συμφέροντα της χώρας μας δεν εξυπηρετούνται από ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Τονίσαμε επανειλημμένα τις μεγάλες δυνατότητες των ραντάρ που συνοδεύουν απαραιτήτως αυτούς τους πυραύλους και εξηγήσαμε πώς μπορούν οι ρώσοι ειδικοί να ελέγχουν και να διοχετεύουν στη Ρωσία τα στοιχεία που θα συλλέγουν τα ραντάρ αυτά.

Για τους Ρώσους η στρατηγική θέση της Κρήτης είναι αρκετά πιο σημαντική για την τοποθέτηση των ραντάρ των S-300 σε σχέση με την Κύπρο, καθώς ελέγχει τα

Αντιγράφουμε από την Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 3 Ιανουαρίου 1999:

"Αυτό, για την ώρα, καλύτερα να το κρύψεις από τα παιδιά. Το 80% της παγκόσμιας παραγωγής παιχνιδιών γίνεται στην Κίνα από εργάτες με 14 ώρες δουλειάς, έξι μέρες την εβδομάδα και μισθό πενήντα δολάρια το μήνα."

Οι σύγχρονοι αυτοί σκλάβοι συχνά κοι

